

ΤΟ PANTEBOY ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ⁴

Indreshwar Singh Sirohi

Την επόμενη μέρα, ο Σουάμι πήγαινε στο Αγιουρβεδικό Κολλέγιο και στο Σαϊνικό σχολείο, που η γιαγιά μου είχε ιδρύσει. Μια μέρα αργότερα, ο Σουάμι θα πήγαινε να εγκαινιάσει το «Digvijay Dwar» στο Σόμνατ, που είχε οργανώσει η γιαγιά μου. Υπήρχε λοιπόν μεγάλος ενθουσιασμός. Αλλά το επόμενο πρωί, έγινε κάτι άλλο. Ένας νόμος ελέγχου πώλησης και κατοχής χρυσού. Σύμφωνα με αυτό τον νόμο, αυτό το αγαλματάκι του Κρίσνα, το οποίο ήταν ούτε μισό μέτρο και ζύγιζε περίπου 2,5 κιλά, ενέπιπτε στην κατηγορία αυτή του νόμου. Αυτοί που είχαν έρθει, αποτελούσαν μια υψηλά ιστάμενη ομάδα και ο Σουάμι είπε για μια ακόμα φορά στην γιαγιά: «Ρατζμάτα, πήγαινε και ρώτησέ τους, αν είναι 22 καράτια ή 24 καράτια ή πόσα καράτια είναι». Μέχρι τώρα οι άνθρωποι ήταν σίγουροι ότι ο Σουάμι σχεδίαζε μια ακόμα θεατρική σκηνή. Έτσι εκείνη κατέβηκε κάτω και τους το είπε.

Αυτοί ήταν κυβερνητικοί απεσταλμένοι που ήξεραν τη δουλειά τους πολύ καλά και κοίταζαν τη γιαγιά μου με ένα περιφρονητικό ύφος. Είπαν: «Πολύ σύντομα θα σας πούμε τι είναι. Μοιάζει με 24 καράτια και είμαστε έτοιμοι να πάρουμε το αγαλματίδιο και να φύγουμε. Είναι ώρα να πεις αντίο». Πήραν μια λίμα και άρχισαν να λιμάρουν κάτω από τα πόδια του αγαλματιδίου του Κυρίου Κρίσνα. Λίμαραν λίγο, πήραν την ποσότητα του χρυσού που βγήκε και άρχισαν να κάνουν τεστ. Λίγα λεπτά αργότερα, άρχισαν πάλι να το λιμάρουν για δεύτερη φορά, ξανά και ξανά και αυτό συνεχιζόταν για αρκετή ώρα. Οι κυβερνητικοί, είχαν συγκεντρώσει πολύ υλικό από τα πόδια του Σρι Κρίσνα, πριν τελικώς αποφασίσουν να πουν στην οικογένεια :

⁴ Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος. Αυτό είναι το δεύτερο και τελευταίο μέρος του άρθρου

«Δεν είναι χρυσός 22 καρατίων αλλά ούτε και 24. Δεν είναι χρυσός Kundan, το οποίο είναι 100% καθαρός χρυσός. Είναι κάτι άγνωστο για την ανθρωπότητα, δεν προέρχεται από κανένα γνωστό για τον άνθρωπο στοιχείο σε αυτό το σύμπαν». Ακόμα ένα θεϊκό παιχνίδι του Σουάμι και φυσικά όλοι ήταν ευτυχισμένοι.

Πώς ο Σουάμι με Δέχτηκε στο Σχολείο Του

Θα σας πω πώς μπήκα στο σχολείο του Σουάμι. Εμφανίστηκα στις εξετάσεις του Λυκείου, τα πήγα πολύ καλά και επέστρεψα στη Μουμπάη. Μια ομάδα φίλων και ξαδέρφια μου επίσης πέρασαν τις εξετάσεις.

Ήμασταν κάπως άτακτοι και αποφασίσαμε να πάμε στο Κολλέγιο του St Xavie. Έτσι ετοιμάσαμε τα πάντα. Όλοι μας είχαμε διαπιστευτήρια κρατικού και διεθνούς επιπέδου σε αθλήματα, σκοποβολή, κολύμπι κ.α. Έτσι όλη η παρέα ήξερε πώς να μπει μέσα με την αθλητική αξία της. Πήραμε τις μηχανές μας, τα αυτοκίνητά μας και ήμασταν σίγουροι για το ξεφάντωμα και το πάρτι που θα κάναμε και κάπου εκεί ανάμεσα σκεφτόμασταν ότι θα υποφέρουμε και λίγο από τη μόρφωση. Όλα ήταν έτοιμα.

Όλα ήταν έτοιμα και μια ωραία πρωία, η γιαγιά μου είπε «Γκοπάλ, αύριο θα πάμε στο Πουτταπάρτι». «Θεέ μου!» σκέφτηκα. «Ο Σουάμι μπορεί πράγματι να γυρίσει τις καταστάσεις». Φοβόμουν τι θα μπορούσε να κάνει ο Σουάμι. Γρήγορα πήγα πίσω στην παρέα μου και είπα : «Αύριο θα πάω στο Πουτταπάρτι. Τι να κάνω»; Με παρηγόρησαν λέγοντας μου : «Μην είσαι τόσο φοβισμένος. Θα πας μόνο για μια μέρα. Τίποτα δε θα γίνει. Ο Σουάμι θα κάνει κάποιες ερωτήσεις, λίγα λόγια το πολύ. Δεν μπορείς να περάσεις ακρόαση απλά πηγαίνοντας εκεί μόνο για μια μέρα. Χαλάρωσε». Την επόμενη μέρα καθώς φτάσαμε στο Πουτταπάρτι, στα λίγα λεπτά που βγήκε ο Σουάμι, βρεθήκαμε μαζί με άλλους στο δωμάτιο των συνεντεύξεων. Η μητέρα μου, η γιαγιά μου και η θεία μου εκπροσωπούσαν τη μεριά των γυναικών και εγώ από την άλλη μεριά του δωματίου ολομόναχος, εκπροσωπώντας την μεριά των αντρών, αισθανόμενος όλο και πιο μόνος επειδή ήμουν απομονωμένος από τον κόσμο, ούτε ο Θεός δεν ήταν μαζί μου. Ήμουν σε κακή κατάσταση. Επίμονα,

κρατούσα τα μάτια μου κλειστά και προσευχόμενοι: «Σουάμι σε παρακαλώ μη μιλήσεις για τις σπουδές μου».

Ο Σουάμι συνέχισε να μιλάει με την γιαγιά μου για κάτι άλλο και ξαφνικά κοίταξε προς τη μεριά μου και ρώτησε: «Ρατζμάτα, τι γίνεται με τις σπουδές του Γκοπάλ»; Ω Θεε μου! Γρήγορα γονάτισα και είπα: «Σουάμι, μην ανησυχείς. Όλα είναι τακτοποιημένα. Πήγα καλά στις εξετάσεις, σχεδόν μπήκα στο St Xavier με τη Χάρη σου. Όλα είναι καλά». Τότε η γιαγιά είπε στο Σουάμι: «Σουάμι το παιδί αυτό δεν καταλαβαίνει τίποτα. Θα ήμουν πολύ ευτυχισμένη αν σπούδαζε στα θεικά σου πόδια». Και τότε ο Σουάμι ξέρετε τι είπε; «Ναι, φυσικά και μπορεί να σπουδάσει στη Σχολή μου αλλά...». Εκείνη τη στιγμή είδα όλη τη σχολική μου ζωή να περνάει από μπροστά μου. Οτιδήποτε κάνεις στο δημόσιο σχολείο, να πηδάς από τοίχους, να βγαίνεις και να τρως, να βλέπεις σινεμά, να κάνεις φάρσες, όλες τις σκανταλιές, ό,τι κι αν κάνεις δεν αγγίζει τα υψηλά στάνταρ των προσδοκιών του Σουάμι. Τότε ο Σουάμι είπε: «Στο σχολείο μας ούτε κρέας, ούτε μη χορτοφαγικά γεύματα». Το συνέχισα κι εγώ λέγοντας: «Ναι Σουάμι, έχω συνηθίσει να τρώω μη χορτοφαγικές τροφές. Δεν μπορώ χωρίς αυτές. Και ο Σουάμι είπε: «Ναι το ξέρω».

Τότε ο Σουάμι άρχισε να εξηγεί στη μητέρα μου, : «Αγαπημένη μου Ρατζμάτα, ξέρεις τι κάνει ο Γκοπάλ τις Δευτέρες και τις Πέμπτες, επειδή λόγω της λατρείας του Σίβα και του Σουάμι, δεν υπάρχει μη χορτοφαγική τροφή; Πηγαίνει στο Kemp's corner, σ' αυτόν τον μουσουλμάνο που πουλάει κεμπάμπ και γυρίζει πίσω πλήρως χορτασμένος». Αυτό ήταν πράγματι αλήθεια. Τις μέρες εκείνες, έπαιρνα τους δρόμους που έλεγε ο Σουάμι και έπεφτα με τα μούτρα στα κεμπάμπ. Πλήρως κορεσμένος γύριζα πίσω και μου έλεγαν: «Γκοπάλ δεν τρως σήμερα». «Όχι δεν θέλω, δεν νιώθω καλά σήμερα», συνηθίζα να λέω. Κάθε Δευτέρα και Πέμπτη δεν ήμουν καλά! Έτσι οι άνθρωποι νόμιζαν ότι δεν μου άρεσε ο καημένος να τρώω χορτοφαγική τροφή, την οποία αποκαλούσα λαγοτροφή. Οπότε όλα καλά.

Τώρα ο Σουάμι αποκάλυπτε κι άλλα μυστικά κι εγώ απλά συνέχιζα να γνέφω με το κεφάλι μου. Τότε ο Σουάμι είπε «Αυτό ήταν δυο μέρες την εβδομάδα αλλά στο προηγούμενο σχολείο του, στο κολλέγιο του Ρατζκουμάρ, κάθε μέρα σέρβιραν κρέας και πάλι αυτός πήγαινε έξω, δεν είναι αλήθεια»; «Ναι Σουάμι».

Αυτό ήταν στη συνέχεια που θα με έσωζε. «Πηδάει τον πίσω τοίχο και βγαίνει έξω». Και μετά ο Σουάμι αποκάλυψε: «μερικές φορές πηγαίνει στο Μπάρτι και άλλες φορές στο Ρέσμα». Θεέ μου! Και τότε ο Σουάμι σταμάτησε κι εγώ έμεινα έκπληκτος. Πως μπόρεσε ο Σουάμι να μου το κάνει αυτό; Χλώμιασα και η γιαγιά μου κοίταζε εμένα και το Σουάμι και ο Σουάμι ποτέ δεν της εξήγησε ότι Μπάρτι ήταν ο αγαπημένος μου πάγκος με ομελέτες ενός πλανόδιου που λειτουργούσε έξω από το σχολείο και πουλούσε τα προϊόντα του και Ρέσνα ήταν ο αγαπημένος μου πάγκος με κεμπάμπ. Αναλόγως του πόσα χρήματα κουδούνιζαν στην τσέπη μου, θα πήγαινα είτε στο Μπάρτι ή στο Ρέσμα. Και τα δύο τα είχαν άντρες αλλά έτσι όπως το έθεσε ο Σουάμι, βρέθηκα σε δύσκολη θέση.

Η γιαγιά έπεσε στα πόδια του Σουάμι λέγοντας : «Σουάμι, σώσε τον εγγονό μου. Σε παρακαλώ, κράτησέ τον στη Σχολή σου. Σουάμι είναι καλό παιδί. Είναι στα γονιδιά των Ράτζπουτ, δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς. Σουάμι σε παρακαλώ σώσε τον». Ο Σουάμι με κοίταξε αυστηρά με ένα πειραχτικό βλέμμα στα μάτια Του και είπε : «Να πω κι άλλα»; «Όχι Σουάμι», είπα. «Αρκετή ζημιά έκανες για μια μέρα», σκέφτηκα. «Θα έρθεις στη Σχολή μου;» είπε ο Σουάμι. «Ναι Σουάμι», είπα. «Εντάξει», είπε ο Σουάμι. Σύντομα η συνέντευξη τελείωσε. Μετά από αυτό, παρουσιάστηκα στο εισαγωγικό τεστ και στην συνέντευξη. Αν και έκανα τα πάντα για να αποτύχω, η θέληση του Θεού επικράτησε και έτσι μπήκα στη Σχολή του Σουάμι.

Ο Δημιουργός και η Δημιουργία Του

Τώρα θα σας πω για το τι συνέβη στο Μπριντάβαν μια μέρα. Όπως όλοι κάθεστε εδώ τώρα, έτσι καθόμασταν κι εμείς εκεί στο Μπριντάβαν ένα απόγευμα και ήμασταν αρκετά ενθουσιασμένοι γιατί εκείνη την ημέρα ο Σουάμι είχε σίγουρα παιχνιδιάρικη διάθεση. Και αμέσως ο Σουάμι έγνεψε με το χέρι του και

Ο συγγραφέας με τον Μπαγκαβάν στο Κονταϊκανάλ

εμφάνισε ένα μεγάλο διαμάντι. Ο Σουάμι μιλούσε για το διαμάντι που κοσμούσε τη βασιλική κορώνα. Έτσι υποψιαζόμασταν ότι ένα διαμάντι ερχόταν και όντως ήρθε και ήταν μεγάλο. Ο Σουάμι το πέρασε από όλους και όλα τα αγόρια κοιτούσαν το διαμάντι, μερικά από αυτά το φιλούσαν και ο Σουάμι μίλησε αλλά κάπως χαμηλόφωνα: «Γιατί κοιτάτε το διαμάντι; Ο ήρωας του κόσμου κάθεται εδώ», αλλά η σημασία των λέξεων χάθηκε επειδή ο Σουάμι μίλησε πολύ ήρεμα. Έπειτα ο Σουάμι μίλησε πιο δυνατά: «Γιατί αγκαλιάζετε το δημιουργημα; Γιατί δεν αγκαλιάζετε το χέρι του Δημιουργού»;

Ο Σουάμι ενεργεί ως Κρίσνα

Από εδώ, την μη επίσημη κατοικία του Κυρίου του σύμπα-

ντος, ας πάμε στα πράσινα βουνά του Κονταϊκανάλ, τα οποία ήταν η παιδική χαρά Του. Ήμουν τυχερός και είχα την ευλογία μερικών ταξιδιών εκεί με τον Σουάμι. Τώρα, τι συνέβη ένα βράδυ: Ο Μπαγκαβάν βγήκε λίγο νωρίτερα από το δωμάτιό Του και μόνο τέσσερις από εμάς ήμασταν έτοιμοι. Έτσι κατεβήκαμε γρήγορα πίσω από το Σουάμι και ο Σουάμι μας κοίταξε και είπε κάτι που μας ξάφνιασε: «Να κλέψουμε»; Ακούγαμε καλά; Να κλέψουμε είπε; «Ναι Σουάμι», είπαμε όλοι. Έτσι ο Σουάμι περπάτησε στις μύτες των ποδιών του μέχρι την πόρτα της αποθήκης τροφίμων. Για να σας δώσω να καταλάβετε, υπήρχε ένα σαλόνι εκεί που ήμασταν και υπήρχε μια πόρτα που οδηγούσε σε μια μικρή αποθήκη τροφίμων. Εκεί η κυρία Ράτανλαλ, την οποία αποκαλούσαμε θεία Μπριτζ, μαγείρευε βάντας και τα τοποθετούσε στην αποθήκη τροφίμων, αφού τα τηγάνιζε. Όταν εκείνη

επέστρεψε στην κουζίνα ακριβώς δίπλα, ο Σουάμι περπάτησε στις μύτες των ποδιών του μέχρι τα βάντας, πήρε μερικά και μας τα έφερε. Έκαιγαν πάρα πολύ. Έτσι αρχίσαμε να τα παίζουμε στα χέρια μας αλλά γρήγορα τα καταβροχθίσαμε, γιατί θέλαμε να δούμε τον Σουάμι να πηγαίνει στις μύτες, να φέρνει την επόμενη φουρνιά βάντας και έτσι κι έκανε. Καθώς τα τρώγαμε, τα στομάχια μας άρχισαν να καίνε, τα χέρια μας είχαν τσουρουφλιστεί και τα μάτια μας στριφογύριζαν. Κι όμως ήμασταν πολύ χαρούμενοι. Και ο Σουάμι πήγε πάλι πίσω και έφερε μεγαλύτερη ποσότητα. Αρχίσαμε να τα σπρώχνουμε γρήγορα μέσα στο στόμα μας, για να δούμε την αναπαράσταση του «Κλέφτη του βουτύρου» και εμείς ήμασταν τα τυχερά «βοσκοπούλα». Στο μεταξύ η κυρία Ράτανλαλ κατάλαβε ότι τα βάντας εξαφανίζονταν και γι' αυτό κρύφτηκε πίσω από την κουζίνα για να λύσει το μυστήριο των εξαφανιζόμενων βάντας. Μόλις είδε τον Σουάμι να απλώνει το χέρι του για να πιάσει τα βάντας, έπιασε το χέρι του Σουάμι και είπε : «Σουάμι τι κάνεις; Τηγανίζω όλα αυτά για να τα σερβίρω σε όλους το απόγευμα. Δεν μπορώ να τηγανίσω πολλά». Και ιδού ο Κύριος του σύμπαντος στην ίδια την κουζίνα του «κλέβοντας» τα δικά Του βάντας για τους μαθητές Του! Ξέρετε τι έκανε μετά από αυτό; Κοίταξε ψηλά, γύρισε γρήγορα και βγήκε έξω από την κουζίνα λέγοντας : «Ωχ, είναι ίδια ο Ντουρβάσα⁵». Τέτοια ελευθερία απολαμβάνουν οι πιστοί με τον Σουάμι όταν οι καρδιές τους είναι γεμάτες από αγνή αγάπη.»

Απεριόριστη Αγάπη στους Συγχρόνους του Αβατάρ

Τώρα θα σας μιλήσω για μια άλλη υπέροχη εμπειρία που είχαμε στο Κονταϊκανάλ. Ταξιδεύαμε με ένα λεωφορείο και ξέραμε ότι έπρεπε να πάμε στο Silver Cascade. Όλοι αισθανόμασταν πολύ κοντά στον Σουάμι και ο Σουάμι μας μιλούσε με μια παιχνιδιάρικη διάθεση και όλοι ήμασταν πολύ χαρούμενοι. Τότε το λεωφορείο σταμάτησε. Είχαμε φτάσει στον προορισμό μας. Εκεί είναι ένας καταρράκτης που πέφτει σε μαύρους βράχους και τα αφρίζοντα νερά φαίνονται υπέροχα. Είναι ένα θέαμα για θεούς και φυσικά όλα τα αγόρια άνοιξαν τα παράθυρα, τράβηξαν τις κουρτίνες και κοίταζαν την σουρεαλιστική ομορφιά του καταρράκτη. Και ο Σουάμι είπε κάτι το οποίο πολλοί από μας δεν

⁵ Ντουρβάσα: Αρχαίος σοφός, γνωστός για το εκρηκτικό του ταπεραμέντο

άκουσαν. Ο Σουάμι επανέλαβε: «τα αγόρια κοιτούν έξω, η ομορφιά είναι έξω, μόνο ο Θεός κάθεται μέσα!» Και έτσι, μονομιás όλοι κλείσαμε τις κουρτίνες, μας συνεπήρε το βαθύ νόημα της δήλωσης και η βαρύτητα των λόγων αυτών σιγά-σιγά άρχισε να εδραιώνεται στις καρδιές μας. Τότε κάποιος από μας είπε: «Σουάμι είμαστε πολύ τυχεροί που βρισκόμαστε στα λώτινα πόδια σου. Αλλά εμείς οι ίδιοι δεν κάναμε τόσο καλές πράξεις που να δικαιολογεί που είμαστε κοντά Σου. Σίγουρα πρέπει να είναι οι πρόγονοί μας, οι γονείς μας, η ευλογία των *Ντέβας*, των Γκουρού, και ούτω καθεξής». Ο Σουάμι κοίταξε το αγόρι και ανέφερε πολύ χαλαρά: «Γνωρίζεις τους *Ρίσις* στα Ιμαλάια. Μερικοί από αυτούς προσεύχονται εκατοντάδες χρόνια και μερικοί για χίλια χρόνια. Εμφανίζομαι μπροστά σε εκείνους για μερικές μόνο, πολύτιμες στιγμές και να όμως εδώ βρίσκομαι μαζί σας κάθε μέρα. Και τι κάνετε εσείς για να πλησιάσετε τον Σουάμι; Εδώ ο Σουάμι είναι διαθέσιμος με ένα εισιτήριο λεωφορείου και εκεί ακόμα και οι *Ντέβας* προσεύχονται για να έχουν μια ευκαιρία για το *Ντάρσαν* του Σουάμι». Όλοι μείναμε σιωπηλοί.

Τότε ο Σουάμι ρώτησε: «Τώρα πείτε μου τι έχετε κάνει εσείς ή οι πρόγονοί σας ή οι διδάσκαλοί σας για να αξίζετε το *Ντάρσαν* μου»; Όλοι κουνούσαμε τα κεφάλια μας. «Τίποτα Σουάμι», απαντήσαμε. Τότε ο Σουάμι αποκάλυψε την υψηλότερη αλήθεια: «Αυτό είναι αλήθεια. Απλά έτυχε να είστε σύγχρονοι του Αβατάρ και αυτό είναι καθαρά η χάρη Μου». Ελπίζω το βαθύ νόημα των λόγων του Σουάμι να αντηχήσει στις καρδιές μας και να δονείται αιώνια.

- Ο συγγραφέας είναι ο εγγονός της εκλιπούσης Ρατζμάτα (Βασιλομήτορος) Σαχέμπα Γκούλαμπ Κουνβέρμπα του Τζαμναγκάρ. Πήρε πτυχίο B.Com το 1991, στο Σρι Σάτνα Σάι Ινστιτούτο Ανώτερης Μάθησης (αναγνωρισμένο Πανεπιστήμιο), στο Μπριντάβαν

